ARS MAGNA

Kristillinen Taideseura ja Kristillinen taidesäätiö 2026

ARS MAGNA
2026

JULKAISIJAT
Kristillinen Taideseura ry
perustettu 1919
kristillinentaideseura.fi

Kristillinen taidesäätiö sr
kristillinentaidesaatio.fi

ILMESTYMINEN
vuosijulkaisu, 51. vuosijulkaisu

PÄÄTOIMITTAJA
Antero Polso
antero.polso@hotmail.fi

TOIMITUSTYÖRYHMÄ
Tanja-Lotta Hakala, Nina K. Hietakangas, Anneli Kärki, Kikka Miilus, Veijo Muroke, Antero Polso, Arto Vuorela

TAITON VALMISTELU
Kikka Miilus

TAITTO
Pekka Rahkonen

NÄYTEKAPPALEET
tiedotusvälineet, kirjastot, oppilaitokset, taide- ja kulttuurialan järjestöt

YHTEYSTIETOJEN MUUTOKSET
jasensihteeri@kristillinentaideseura.fi

PAINOPAIKKA
Painotalo Trinket, Helsinki, 2026
Painosmäärä 700 kpl
ISSN 1237-2714

Kristillinen Taideseura

3 Pääkirjoitus / *Anneli Kärki*

4 Haaveilen Taivaasta kankaalle / *Sofia Ziessler-Korppi*

6 Monitaiteilijan kipeä tie uudisraivaajaksi / *Nina K. Hietakangas*

8 Koti-ikävä, dokumentti Jaakko Löytystä

8 Tuottelias 90-vuotias Juhani Aaltonen rukoilee huilullaan / *Anneli Kärki*

10 Lasimaalaus – valon mobile / *Veijo Muroke*

12 Taidekappeli luo ilon ja toivon hetkiä / *Jouko Grönholm*

14 Miten strategia on suunnannut toimintaamme? / *Nina K. Hietakangas*

15 Ulkoisen ilmeen uudistaminen on osa muutosta / *Kikka Miilus*

16 Taide muokkaa kulttuuria / *Cédric Placentino*

17 Taideseura Glow Festivalilla 2025

18 Tapahtumia 2025

20 Tanssi avaa ovia Jumalan kuvana elämiseen / *Piia-Maria Aho*

21 Kristillinen taidesäätiö

22 Kristillinen Taideseura lyhyesti

23 Marianpäivän tapahtuma ja vuosikokous 2026
Art Heritage Galleryn maaliskuun 2026 yhteisnäyttely

Etukansi: Sanni Tunturipuro
Glow Festivalin Taidemaailmassa
kuva: Jani Laukkanen

Takakansi: Tanja-Lotta Hakala
Glow Festivalin Taidemaailmassa.
Taustakuvassa saman tilaisuuden yleisöä.
yleisökuva: Anre Wasse
Tanja-Lotan kuva: Jani Laukkanen

Anneli Kärki

Rukous taiteessa

kansakuntamme käänteissä ja henkilökohtaisessa vaelluksessa

Kuva: Pertti Kärki

Venäjän keisari **Nikolai II** kavensi Suomen autonomiaa vuonna 1899 helmikuun manifestilla. Pelko ja epävarmuus olivat ajan ilmiöitä. Siihen aikaan 25-vuotias monilahjakas nuori **Hilja Haahti** koki hengellisen heräämisen. Hän kirjoitti rukouksen, jonka **Armas Maasalo** sävelsi vuonna 1913 lauluksi.

Tule kanssani, Herra Jeesus.
Tule siunaa päivän työ.

Hilja Haahden päivän työ on ollut todella siunattu, sillä saamme olla vuonna 1919 perustetun Kristillisen Taideseuran työn jatkajia.

Maailmanjärjestys ja poliittiset kartat muuttuivat radikaalisti noin sata vuotta sitten. Koemme tässä ajassa samanlaista epävarmuutta ja siksi Haahden esimerkki innostaa meitä sydämen luovan rukouksen avulla tuomaan hyviä ja myönteisiä asioita ristiriitojen repimään maahamme.

Millaisia rukouksia sinä jätät kansamme huulille ja sydämeen tänään?

Laulettu rukous on puhutun rukouksen rinnalla meille varmasti tunnetuin rukouksen muoto. Tässä lehdessä kerron, miten jazzlegenda **Juhani Aaltonen** rukoilee huilullaan.

Toiset meistä rukoilevat sivellin kädessä. Jonkun rukous voi olla savesta syntyvä astia. Jollakin toisella rukous taipuu koruksi. Joku muotoilee rukouksen kehon liikkeillä, tanssien. Tekstiili, draama, elokuva – nekin voivat ilmentää rukousta.

Olin ihastuksesta ihmeissäni, kun näin viime kesänä seuramme jäsenen **Marjo Kalavaisen** rautalangasta muotoileman ikonin. Siinä Kristus rukoili puolestamme.

Toisinaan rukouksemme on pelkkää huokausta. Se on silloin parasta, mitä voimme tehdä. Jatkamme hengittämistä. Jumalan Henki meissä rukoilee puolestamme.

Noin sata vuotta sitten Hilja Haahti yhdessä oman sukupolvensa nuorten taiteilijoiden kanssa julisti, että *”taide on Jumalan lahja, joka on pantava käytäntöön kauneudenkaipuun jaloksi tyydyttämiseksi ja Jumalan valtakunnan rakentamiseksi”.*

Huolimatta voimakkaasta maallistumisesta myös meidän aikamme kristityt taiteilijat uskaltavat tinkimättömästi seistä vakaumuksensa takana yhä näkyvämmin. Vaatii rohkeutta luottaa Kristukseen, Raamatun Sanaan ja toimia uskollisena Jumalan antamalle sydämen kutsulle. Tästä on hyvä esimerkki Glow Festival, joka tarjoaa mainion mahdollisuuden taiteilijoiden verkostoitumiselle.

Vuosi 2025 on ollutkin verkostoitumisen ja seuran rakenteiden uudistumisen aikaa. Iloitsemme monista mahdollisuuksista, joissa seuran jäsenet ovat saaneet olla mukana yksittäin tai ryhmänä.

Rukous kulkee kaikessa tekemisessä mukana. Se on kuin hengitys, joka pitää meidät toimintakykyisinä.

Suomen historiassa ja kristillisen taidekentän historiassa on yli sadan vuoden ajan tapahtunut isoja muutoksia. Taide on tapa vaikuttaa. Perustukoon taiteemme rukoukseen, sillä rukouksessa on muuttava voima.

Kirjoittaja on Kristillisen Taideseuran puheenjohtaja.

After All - Sittenkin (2025),
akryyli kankaalle, 50x72 cm.

Sofia Ziessler-Korppi

Haaveilen Taivaasta kankaalle

Herra, anna minulle värejä ja muotoja
— kuvia ja sanoja, jotka kirkastavat nimeäsi.
Tällainen pyytäminen on luovuuteni pohjavire.

Uskon, että rukoukseni on kuultu ja luovuuteni saa ohjautua kohti jotain merkityksellistä, minkä muodon se ottaakaan.

Maalaamisessa aloittaminen on helpointa. En pelkää tyhjää kangasta. Mitä lähemmäs loppua pääsen, sitä enemmän epäröin. Kirjoittamisessa koen enemmän varmuutta, ehkä koska olen tehnyt sitä pidempään. Oma varmuus ei kuitenkaan ole hyvä mittari. Mieheni työpöydän eteen on teipattu kortti, jossa lukee Jumalan sanat toisen Aikakirjan jakeen 12 mukaisesti: *“Minä annan sinulle viisautta ja taitoa.”* Tästä on hyvä lähteä liikkeelle.

Olen aina kokenut värit vahvasti. Mitä suurempi ja värikkäämpi katselemani maalaus on, sen varmemmin se imaisee minut sisään omaan maailmaansa. Tässä on jotain arjen ylittävää ja ihmeellistä, jota tavoittelen myös itse maalatessani. Tyylilläni väriä kuluu runsaasti. Se ei kuitenkaan haittaa, sillä maalaamisen flow-tila hoitaa ja prosessi itsessään on tärkeä matka.

VEDET VÄISTYVÄT

Eräs paljon maalaamani teema on Taivas, siis se, jota kohti kuljemme. Olen haaveillut sen ihanuudesta monelle kankaalle. Toinen rakas aihe on vesimassat. Armoa on, että Jeesus vetää meidät pinnalle, kun olemme hukkua. Hänen sanansa saa vedet väistymään, lopulta.

Tultuani nuorena aikuisena uskoon aloin katsoa taidetta ja taiteen tekemistä uusin silmin. Enää en näe taiteilijuutta harvojen etuoikeutena, vaikka muodollinen koulutus tarjoaa toki tärkeitä taitoja ja on Jumalan lahjaa niille, jotka saavat siitä nauttia. Oleellisinta tämänhetkisessä ajattelussani on kuitenkin se, että olemme Luojan luoviksi luomia. Koska taiteellinen ilmaisu on syvällä ihmisyydessämme, luovuuteen ei tarvita erityistä lupaa.

TAITEEN PAIKKA ELÄMÄSSÄ

Omaan elämääni taide tuli jo lapsena, mutta pyrin koulutusvalintojeni kautta toisenlaiselle polulle. Taide kuitenkin vyöryi yli patojen kipeiden pettymysten myötä. Minusta ja miehestäni ei tullutkaan lähetystyöntekijöitä Afrikkaan vaan pikkuisen eteläsuomalaisen maalaiskylän asukkeja peltojen keskelle. En olisi selvinnyt elämän kriisien ja ahdistusten höystämästä pikkulapsiarjesta kirjoittamatta, kuvaamatta ja maalaamatta. Yksi asia johti toiseen, ja näin minusta, valtiotieteilijästä ja diplomi-insinööristä, tulikin itseoppinut kuvataideyrittäjä, valokuvaaja ja vapaa kirjoittaja.

Land Ahoy - Maata näkyvissä (2025),
akryyli kankaalle, d=30 cm.

Aikani tässä elämänvaiheessa on rajallista. Tai no, onhan se meillä kaikilla. Olen perusluonteeltani pinnistelijä, joka opettelee elämään armon varassa. Tekemiseni intensiteetti ajaa minut helposti nääntymisen rajalle. Ihmisen ei kuitenkaan kannata yrittää ehtiä kaikkea. Siksi on tervehdyttävää kalibroida horisontti myös taiteen osalta: Jeesus, antaisitko minun maalata taivaassa, olen pyytänyt. Katsotaan, miten Hän vastaa.

Armo II (2025), akryyli kankaalle.

Kuvat: Miika Korppi ja Sofia Ziessler-Korppi

www.sofiaziesslerkorppi.com

@sofiaziesslerkorppi

Nina K. Hietakangas

Monitaiteilijan kipeä tie uudisraivaajaksi

Liana Potilan uskontaival alkoi, kun hän kohtasi Jumalan Israelissa vuonna 2007 ollessaan tanssikurssilla Negevin aavikolla.

Kuva: Liana Potilan albumi

Vaikeaksi kysymykseksi nousi koko elämän luovuttaminen Kristukselle. Pitikö tosiaan, myös taiteilijuus? Siihen asti Lianan elämän tavoitteena oli tulla nimekkääksi taiteilijaksi. Mutta sitten – kaikki tämä romahti, kun hän tuli uskoon.

Nyt Lianan elämässä on tullut aika, jolloin Jumala alkaa antaa takaisin sitä, minkä hän aiemmin luovutti Herralle. Kyllä – kaiken luovutin ja tämä on tärkeää. Nyt tämä rohkea nainen on uudisraivaaja, joka avaa seurakunnissa tietä luovuudelle. Hän on pioneeri, joka oli kauan aikaa hiomossa, näkymättömissä. Siellä kutsu vahvistui. Taide oli aiemmin hänen epäjumalansa, mutta nyt se on Jumalan käytössä. Kipeä luopumisprosessi on käyty läpi. Taiteilija uhrasi Jumalalle kalleimpansa, rakkaimpansa ja se huokuu läpi siitä, mitä hän nyt tekee.

UUDISRAIVAAJAN TIE

Uudisraivaajan työ on joskus pelottavaa, mutta se ei pysäytä kulkua. Työ kysyy valmiutta myös nolata itsensä. Pioneeri joutuu tekemään asiat uudella tavalla, mikä ravistelee ihmisten mieltä. Uuden tekemisessä astuu joskus jonkun varpaille. Siksi tiennäyttäjä tarvitsee armollisuutta sekä avointa mieltä ja halua keskustella.

Aavikkotanssin jälkeen seuraava merkkipaalu tuli vuonna 2013, jolloin Liana koki vahvan kutsun muuttaa saaristoon. Jumala lupasi hänelle hirsitalon, vaikka rahaa ei ollut. Uskon askelin mentiin tätä kohti ja lopulta hirsitalo tuli kuin tulikin Jumon saarelta edullisesti. Sinne alkoi kerääntyä erilaisia ihmisiä, kuten taiteilijoita sekä new age -väkeä, koska kutsujallakin oli sama tausta. Liana sai tuoda heille sanomaa Jeesuksesta. Siellä itkettiin ja koettiin Jumalan kosketusta.

Mutta sitten Jumala otti tämän kaiken pois. Liana oli harhautunut polulta eikä enää ollut ollut kuuliainen. Jumala otti pois, mutta lupasi antaa tilalle isomman talon. Nyt, vuosia Jumon jälkeen, Liana on päässyt muuttamaan yhteisötaloon Espooseen.

MUUSIKKONA WALESISSA

Seuraava käännekohta tuli vuonna 2023. Ensin oli lähetystyö Englannissa, *Operaatio Mobilisaation* keskuksessa vuonna 2023. Tarkoitus oli toimia siellä kaksi viikkoa taide-evankelistana, mutta sen jälkeen johdatus vei Lianan pieneen Balan kaupunkiin

Kuva: Antti Hirviniemi

Jumon saaren taiteilijaresidenssin pirtissä 2016.

Kuva: Liana Potilan albumi

Lapsia improvisaatioryhmässä. Kitarassa Eetu Rajala vierellään Liana Potila.

Walesiin. Hän oli etukäteen saanut lupauksen Herralta paikasta, jossa on vuoria ja sateet kastelevat maan ja siltä siellä näyttikin! Paikallisessa seurakunnassa hän sai johtaa musiikki-improvisaatioryhmää ja opettaa nuoria luomaan uusia lauluja. Hän pääsi läheisen new age -ravintoloitsijan suosioon, mikä johti tilaisuuteen esiintyä siellä ja syödä ilmaisia aterioita. Liana kokee, että hänellä on lahja tuoda paikkoihin Jumalan läsnäoloa. Taiteilijalle avautui myös ilmainen koti ravintolan vierestä. Jumala kutsui häntä aloittamaan viikoittaiset rukouskokoukset kodissaan teemalla *A Call for Unity*. Kokouksissa rakennettiin rikkoutuneita suhteita ja luotiin tilaa yhteydelle. Hän kohtasi ihmisiä milloin missäkin ja jakoi ilosanomaa heille. Koko lähetysmatka oli ihmeellinen luottamuskoulu, joka vahvisti lähetystyöntekijän kutsua. Jumala synnytti rakkauden tuota pikkukaupunkia kohtaan ja Lianan rukous onkin saada palata Balaan evankelioivan tiimin kanssa.

LAHJAT YHTEISEEN KÄYTTÖÖN

Lianalla on monipuolinen taiteellinen tausta: teatterialan koulutus Englannissa sekä tanssitaiteilijan, muusikon ja kuvataitelijan työtä Suomessa. Tällä hetkellä päällimmäisenä ovat musiikki, laulu ja soitto.
Hänen musiikkiaan on kuultavissa YouTubessa *Dove Ministry* -kanavalla. Rukouksissa on työparin saaminen musiikin luomiseen.

Taiteilijana hän miettii, miten kristillisyys voisi tulla kaapista ulos. Hän haluaa koota taiteilijat yhteen pohtimaan, miten osaaminen saataisiin yhteiskäyttöön. Ensin tarvitaan uskovien keskinäistä yhteyttä, jotta jokaisen lahjat tulevat kuulluiksi ja nähdyiksi. Miten talentit voisi yhdistää ja viedä siten Kristusta ihmisille? Ei julistamalla vaan olemalla läsnä, ihmisenä ihmisille. Luomalla tiloja, foorumeita ja tapahtumia, joihin ihmisten on hyvä tulla hengailemaan. Taide voi välittää heille Jumalan kosketuksen. Tähän tarvitaan yhteiskehittämistä yhdessä rukoillen.

Liana kaipaa liittymistä muihin, läsnäolevaa yhteyttä, suhteesta käsin elämistä. Nyt hän ohjaa *Elävä Sana* -seurakunnassa (ESY) teatteri-improvisaatioryhmää. Hän haluaa viedä luovaa evankelioimista muuallekin ja varustaa kristittyjä siihen. Lianan kutsu ja lahja on koota uskovat yhteen ja varustaa heitä käyttämään kykyjään innovatiivisella tavalla. Seurakuntien pitäisi herätä aktivoimaan ja kannustamaan ihmisiä osaamisensa käyttöön. Maailma tarvitsee näitä lahjoja.

Kirjoittaja on Kristillisen Taideseuran hallituksen jäsen.

Linkki Lianan kutsuun ja taiteeseen:
https://www.youtube.com/@doveministry-cn5qp

Kuva: L. Potilan albumi

Liana ja meri Walesissa.

Dokumentti
Jaakko Löytystä

Koti-ikävä

Kuva: Vesa-Matti Olkinuora

Suomigospelin uranuurtaja **Jaakko Löytystä** on valmisteilla tv-dokumentti nimellä *Koti-ikävä*. Dokumentti on tarina paitsi Jaakko Löytystä ja hänen urastaan, myös suomigospelin historiasta, jossa hän on ollut mukana suurin piirtein alusta asti. Dokumentin nimi *Koti-ikävä* kertoo kaipuusta juurille, jotka Löytyn elämässä ovat osin Suomessa, osin Afrikassa. Ikävä sisältää myös hengellisen koti-ikävän ikuiseen kotiin, Taivaaseen. Dokumentti valmistuu kesällä 2026 ja tullee saataville myös suoratoistopalvelussa. Dokumentin tuottajat ovat **Antti Vuori** ja **Niilo Rantala**. (AP)

Anneli Kärki

Tuottelias 90-vuotias Juhani Aaltonen

RUKOILEE HUILULLAAN

Yhtä aikamme merkittävintä muusikkoa, seuran jäsentä, jazzlegenda Juhani ”Junnu” Aaltosta kuvaa hyvin Psalmin 92 jae 15: Vielä vanhoinakin he ovat voimissaan, versoavat ja vihannoivat (KR92).

Tai Aaltoselle mieluisampaa sanoitusta lainaten: *Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat* (KR38).

Aaltonen taltioi ensimmäisiä kertoja saksofonisoittoaan Finnvoxin studiolla 1966. Samana vuonna, kun **Hilja Haahti** siirtyi ajasta iäisyyteen. Keväällä 1986 Aaltonen koki hengellisen heräämisen. Sen myötä hänestä kasvoi esirukoilija, joka yhä, 90-vuotiaanakin, jättää rukouksen voimakkaita jälkiä kansamme sydämeen.

Aaltosen hedelmällisyydestä kertoo se, että mies keikkailee edelleen aktiivisesti. Hän on kysytty muusikko eri tilaisuuksissa.

JUHLAVUOSI

Juhlavuoden kunniaksi on järjestetty useita konsertteja, joiden ohjelmistossa on Aaltosen säveltämiä kappaleita. Junnu soittaa aina itse mukana. Hän ei malta istua penkissä kuuntelijan paikalla. ”Pointti ei ole se, mitä biisejä olen tehnyt, vaan miten soitan”, Aaltonen toteaa. On niin paljon annettavaa nuoremmille. ”Teidän takianne joudun siirtämään elämäni perälautaa.”

Elämän perälauta oli vähällä tulla vastaan koronavuosina, kun Aaltonen joutui teho-osastolle ja hengitti viruksen vaurioittamilla keuhkoilla kuin vesikidutuksessa. Omaiset saivat kuulla, että tuon ikäistä ei enää elvytetä. Mies halusi hädässä jo päästää irti ja toivoi kuolemaa. Silloin hän koki Jumalan muistuttavan Sanansa lupauksista, joita oli useasti aikaisemmin lukenut: *Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan* (Psalmi 91:14) ja *En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran tekoja* (Psalmi 118:17). Junnu korostaa, miten tärkeää on lukea Raamattua. ”Minulla on siinä oma vastuu. Kun tankkaan Sanaa, se kannattelee minua hädän hetkellä.”

SOITINTEN ÄÄRELLÄ

Koronan jälkimainingeissa tullut lievä aivoverenvuoto sai lääkärin kieltämään jazzlegendalta saksofonilla soittamisen. Aaltonen ei kuitenkaan jäänyt laakereille lepäämään. Hänellä oli hallussa myös huilunsoitto. Mies alkoi kehittää huilun sointia monipuolisemmaksi. Hän harjoittelee edelleen päivittäin aivan perusasioita. ”Jotta Jumalalla olisi konsertissa mihin tarttua.”

Huilutreenin lisäksi Junnun löytää usein kotinsa yläkerrasta rumpusetin takaa. Rumpuja soittamalla hän ylläpitää käsien hyvää koordinaatiota. Pianolla etydien harjoitteleminen pitää puolestaan pään terävänä ja sormet vikkelänä. Junnu huolehtii kunnostaan monipuolisesti, nostaa puntteja ja lenkkeilee päivittäin useita kilometrejä.

Juhani Aaltonen ja pianisti, säveltäjä **Heikki Sarmanto** ovat pitkäaikaisia soittokavereita. Dueton soitoista pääsee nauttimaan uusien äänitteiden myötä, joita julkaistiin 2025 aikana parikin levyllistä. Lisäksi on suunnitteilla julkaista äänite kitaristi **Raoul Björkenheimin** kanssa vuonna 2026.

IMPROVISOINTIA

Monet Aaltosen levytyksistä syntyvät livekonserttien sivutuotteena. Improvisointi on ainutkertaista. Aivan samanlaista soittoa on vaikea jäljitellä. Parasta ottaa talteen nämä ainutlaatuiset hetket.

Marraskuussa 2025 valmistui myös vuoden kuluessa kolmas levy *”Kahdenkesken”*. Se johdattaa kuulijansa hengittämään armoa Isän sydämeltä. Junnu rukoilee huilullaan. Äänitteellä on kymmenen kappaletta, joista puolet on Aaltosen omia sävellyksiä. Muusikkokollega **Pekka Nyman** osallistuu lyömäsoittimillaan musiikilliseen dialogiin.

Junnun lapsuus oli monella tapaa traumatisoivaa. Isän ikävää ja arvottomuutta potevasta ujosta pojasta on taivaallisen Isän rakastavassa suhteessa kasvanut Jumalan mies, mentori ja isähahmo, jota tämä aika tarvitsee.

Aaltosen terävä äly, nöyrä mieli, sinnikäs elämänasenne ja herkkä sydän tuottavat hedelmää myös kirjallisesti. Kunhan soitoiltaan ehtii, mies aikoo julkaista *”Oivallusten kirkastama armo”* -kirjalle jatko-osan.

Aaltosen elämässä Kristusta hengittävä rukous on keskinäisen yhteyden ja jokaisen luovan teoksen alku- ja päätepiste.

Sinun sylissäsi sieluni hiljenee.
Siellä sydämemme kohtaavat.

Kirjoittaja on Kristillisen Taideseuran puheenjohtaja.

Kuva: Anneli Kärki

Veijo Muroke

Lasimaalaus – valon mobile

Valosta olemme tulleet ja
valoon poistumme kerran.

Keskiaikaisen katedraalin valaistus oli vaatimaton, tilat hämäriä, seinät ja holvit hiekkakiveä. Valo ohjasi taideteosten valintaa ja sijoittelua. Veistokset pääsivät parhaiten esiin ulkona pääportaalissa. Ikkunoihin sijoitetut lasimaalaukset näkyivät sekä sisällä että ulkona ja toivat värin hämyiseen kirkkotilaan. Lasimaalaukset suodattivat valon pehmeästi ja poistivat häikäisyn. Värillinen valo siivilöityi kirkkoon päivän kierron mukaan. Lasien värit elivät, välittivät vertauskuvia ja loivat pyhän tuntua.

KUVATAIDETTA VAI LASITAIDETTA

Lasimaalaus koottiin aluksi eri värisistä lasinpaloista. Päävärejä 1200-luvulla olivat sininen, punainen ja vihreä. Henkilöiden kasvot ja kädet maalattiin valkoiselle lasille, vaatteiden poimut suoraan värilliselle lasille. Ilmaisu oli pelkistettyä. Mitä enemmän haluttiin sävyjä, sitä enemmän lasia maalattiin kunnes lasimaalauksesta tuli maalaustaidetta kirkkaalle lasille.

Reformaation aikana lasimaalauksia ei juuri tehty. Ikkunat pidettiin kirkkaina, haluttiin valoa, jotta kirkossa näki. Seinille maalattiin freskoja, kattoon perspektiivillä leikkiviä taivaskuvia. Art nouveau ja jugend tarttuivat uudelleen lasimaalaukseen, mutta vasta ekspressionismi mursi tien moderniin lasitaiteeseen.

LASIMAALAUS ELÄÄ VALOSTA

”Jumala sanoi: ’Tulkoon valo!’ Ja valo tuli”[1]. Kuinka sen kuvaisi? Maalari maalasi valkoista ja mustaa. Lasitaiteilija yhdisti teokseensa valon ja pimeän. Ilmaisu kasvoi lasin ja valon ominaisuuksista. Väritön lasi on kirkasta, värillinen lasi voi olla läpinäkyvää. Läpäistessään värillisen lasin valo muuttuu värilliseksi ja lasi alkaa elää. Jos valo ei pääse lasin läpi, se heijastuu lasin pinnalta. Kuva jähmettyy. Opaali on jotain siltä väliltä. Valkoinen opaali on epäsuorassa valossa harmaata ja suorassa valossa loistaa valkoisena kuin lamppu, mutta valkoista valoa ei ole eikä mustaa.

ELÄVÄT VÄRIT

Valo voi olla kirkasta tai loistaa kaikissa spektrin väreissä. Sävyjä luovat valon määrä, heijastukset, varjot ja kimallus. Kirkas suora auringon valo toistaa värit, heijastuvan valon väri taittaa ne. Vastavalo terävöittää, myötävalo pehmentää. Päivänkierto ohjaa valon muuttumista. Läpinäkyvän lasin värit katoavat yöhön.
Lasimaalauksen tausta voi olla marraskuun harmaa, hankien kirkas valkoinen, kesän täyteläinen vihreä tai ruskan väriloisto. Lasimaalaus voi loistaa puhtaissa väreissä tai kadota taustaansa. Kirkas taivas ja pilven varjot sytyttävät ja sammuttavat värit. Aamu- ja iltarusko nostaa punaisen värihehkuun, sininen hetki sammuttaa hehkun ja noutaa yön siniset värit.

Liike ja värit lasin takana virittävät lasimaalauksen sävyjä. Liike voi olla tuuli, ohikulkija, varjo tai valonlähde. Katsojan liikkuessa lasin edessä tausta vaihtuu ja liike selaa värejä. Plastisesti muotoillussa lasissa kokonaisheijastus luo kimaltavia pisteitä ja ääriviivoja, jotka liikkuvat katseen mukana. Kirkkaan lasin kokonaisheijastus on valkoinen tai musta taustasta riippuen.

PYHÄ TILA

Lasimaalaus katkaisee suoran näkyvyyden ulos, tuo värin usein valkoiseen kirkkotilaan ja luo ehjän interiöörin rukoukselle ja rauhalliselle mietiskelylle ”sinun valostasi me saamme valon”[2]. Niin kuin kirkas valo sisältää kaikki värit, sisältää se myös elonkehän. Valittu kuvaohjelma antaa sisätiloille merkityksen ja identiteetin.
Vahvat kielikuvat eivät taivu noin vain esittäviksi kuviksi. Kristinuskon keskeisiä käsitteitä onkin ilmaistu menneestä maailmasta otetuin kertomuksin ja vertauskuvin. Modernin lasitaiteen tehtävä on etsiä ja löytää uusia oman aikamme katsojaa puhuttelevia kuvia. Paikallisuus on yksi avain, lasin ja valon kuvat toinen.
”Jumala on valo”[3] mutta myös varjo ”Korkeimman voima peittää sinut varjollaan.”[4] Ilmaisu voi olla abstraktia, kuvat vahvoja tai herkkiä mutta ymmärrettäviä. Jokaiseen lasityöhön kätkeytyy monta kuvaa, joita valo kääntää esiin yhtä yllättäen kuin elämä. Voiko varjo olla kirkas? Olemisen koti on etsimisessä? ”Sinun sanasi /- -/ on valo minun matkallani”[5].

Viitteet:
[1.] 1. Moos. 1:3; [2.] Ps. 36:10; [3.] 1. Joh. 1:5;
[4.] Luuk. 1:35; [5.] Ps. 119:105

Kirjoittaja on Kristillisen taidesäätiön hallituksen puheenjohtaja ja lasitaiteilija.

Kuvat: Veijo Muroke

Sama lasityö voi ilmaista jännitystä, rauhaa, odotusta, salaisuutta tai pelkoa. Tämän aukeaman kuvissa lasitaideteos Vapaana valjaista, 29,5 x 41,5 cm, Veijo Muroke 2010.

Jouko Grönholm

Taidekappeli luo ilon ja toivon hetkiä

Kun Turun keskustan suunnalta lähestyy Hirvensalossa sijaitsevaa Pyhän Henrikin ekumeenista taidekappelia, vaikutelmia hallitsee metsäisyys.

Suurin ja tunnetuin lähisaari on pohjoispuolella sijaitseva Ruissalo. Vaikka meri ei suoraan näy kappelin mäenkumpareelle, merellisyys on yhtä vahvasti läsnä kuin metsäisyys. Lännessä aukeaa Airiston merenselkä.

Vuonna 2005 valmistunut Taidekappeli oli kuvataiteilija ja pappi **Hannu Konolan** suuri unelma jo 1960-luvulta asti. Hän haaveili rakennuksesta, jossa olisi täydesti läsnä taide, ilon ja toivon sanaton kieli, Jumalan ja pyhän kokemus. Merivoimien sotilaspastori, tunnettu kuvantekijä ja arvostettu puhuja Konola ei arastellut rakentaa yhteyksiä ja luoda taloudellista perustaa hankkeen toteuttamiselle. Kannatusyhdistys perustettiin vuonna 1996, ja sen ensimmäinen puheenjohtaja oli maaherra **Pirkko Työläjärvi**.

Taidekappelin suunnitteli nuori arkkitehti **Matti Sanaksenaho**. Veistoksellisen muodon tarjosi kalasta innoituksensa saanut puupalikka, jonka arkkitehti oli vuollut puukolla kalastusretkellään Lapissa. Kala on kristillisen kirkon vanhin symboli. Kappelia hallitsevat suomalainen mänty, liimapuurakenteet ja jäätä muistuttava väritön lasi. Kappelin lasireliefit ovat Hannu Konolan suunnittelemat ja tekemät.

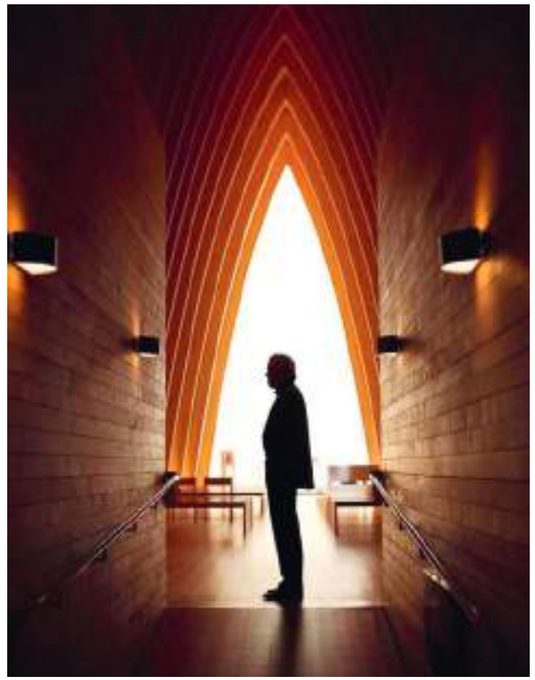
Kreikan kielen sana *ikhthys* merkitsee kalaa ja se on kristillinen tunnusmerkki. Kirkkoon viittaa myös ekumenian tunnuskuva vene, joka kuljettaa matkalla olijoita yhteiseen suuntaan. Kappelin ulkoseinät, kalan tai veneen kyljet, on katettu kuparilla. Hapettuessaan vihreäksi ne sulautuvat ympäröivään metsikköön. Meren ympäröimällä niemellä kohoavan kappelin muoto nostaa katsojan mieleen tuttuja kuvia kuparikylkisestä kalasta, aaltojen vihreäksi huuhtomasta ja nurin käännetystä veneestä.

MAISEMALLINEN VEISTOS

– Kaikkea tätä on hienosti luonnehdittu mystiseksi maisemaveistokseksi, kiteyttää toiminnanjohtaja **Aira Kuvaja**. – On luonnollista ja luontevaa, että Taidekappelin kaikessa toiminnassa toteutuu ekumenian syvin idea.

Kappelin ekumeenisessa yhteisössä on mukana yhdeksän kirkkokuntaa: evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen ja katolinen kirkko sekä adventtikirkko, baptistikirkko, helluntaikirkko, metodistikirkko, Pelastusarmeija ja vapaakirkko.

”Taidekappelilla on suuri merkitys myös Turun seudun matkailulle”, Kuvaja kertoo. ”Se on jo muodostunut arkkitehtoniseksi nähtävyydeksi esimerkiksi Japanista, USA:sta ja Australiasta saapuneille vieraille.” Kappeli sijaitsee myös yhden Turun seudun pyhiinvaellusreitin varrella. Hyvä akustiikka antaa mainiot mahdollisuudet konserttien järjestämiseen. Myös vihkikirkkona se on suosittu.

Kuva: Taidekappelin arkisto

Hannu Konola

Pyhän Henrikin ekumeeninen taidekappeli

Kuva: Aira Kuvaja

Taidenäyttelyt ovat kappelin vakiintunut ja suurelle yleisölle kenties tunnetuin toimintamuoto. Vuoden 2026 näyttelyluettelo kertoo paljon: tammikuussa **Wäinö Aaltosen** seuran taidetta Turun saarilta, helmikuussa **Asta Leppä** ja **Juho Vihervuori**, maaliskuussa **Lassi Kontiainen**, huhtikuussa **Aino Kivisaari**, toukokuussa **Nellie Inkinen**, kesäkuussa **Anneli Hilli**, heinäkuussa **Antti Huovinen**, elokuussa **Arja Valkonen**, syyskuussa **Riikka Niittonen**, lokakuussa **Amanda Suutari**, marraskuussa **Jan Kenneth Weckman** ja joulukuussa **Pekka Vallittu**. Näyttelyt toteutuvat kappelin hämärässä. Alttarille tulvii luonnonvalo kahdesta korkeasta ja kapeasta lasireliefistä, jotka ulottuvat lattiasta katon harjalle. Vasemman lasireliefin nimi on *Passio*, Kärsimys. Sen rosoiselta pinnalta erottuvat sanat usko, toivo ja rakkaus. Oikeanpuoleinen ikkuna *Jubilate* eli Riemuitkaa on kirkkaampi ja sileämpi. Siinä valoa vasten erottuvat kyyhkynen ja liekki, Pyhän Hengen vertauskuvat. Lasireliefien läpi kimmeltävä valo sävyttää väreillään koko alttariseinän.

LAHJOITUSTEN TURVIN

Toiminnanjohtaja Kuvaja muistuttaa, että ekumeeninen taidekappeli on syntynyt kansalaishankkeena ja toimii lahjoitusten turvin. Varoja tarvitaan rakennuksen ylläpitoon ja jatkuvan toiminnan kuluihin. Kappelin toiminnan kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että vapaaehtoiset työntekijät antavat jatkuvasti panoksensa. Monet heistä toimivat lisäksi kappelin oppaina ja päivystäjinä.

Koskettavan ja puhuttelevan näkökulman Taidekappelin työhön ja toimintaan avaa Aira Kuvajan laaja-alainen kirja *Pyhän pilkahduksia*, jonka *Parikanniemen ystävät ry* julkaisi vuonna 2024. Kaiken muun ohella se sisältää kirjauksia myös kappelin näyttelyistä ja tilaisuuksista. Avara hengellisyys leimaa Kuvajan kirjoitus- ja ajattelutapaa.

”Yhteiskristillisyys on lähellä sydäntäni”, toiminnanjohtaja Kuvaja toteaa kirjansa saatesanoissa. ”Rakastan uuden oppimista, tietoa ja oivalluksia. Uusi tieto verkottuu aivoissa, yhdistyy jo tiedettyyn, muokkaa ajatusmaailmaa ja luo uutta.”

Nämä sanat kuvastavat täydesti myös Pyhän Henrikin ekumeenisen taidekappelin toimintaa.

Kirjoittaja on turkulainen toimittaja ja Kristillisen Taideseuran hallituksen jäsen.

Kuva: Nionila Grönholm

Aira Kuvaja Taidekappelissa

Nina K. Hietakangas

Miten strategia on suunnannut toimintaamme?

Kristillisen Taideseuran strategian 2025—2027 tavoitteina on syventää jäsenten välistä hengellistä yhteisöllisyyttä, yhdistää kristillistä kenttää taiteen keinoin sekä lisätä kristillisen taiteen näkyvyyttä yhteiskunnassa.

Näistä johdetut vuositavoitteet 2025 olivat 1. jäsenten välille syntyvät kumppanuudet, 2. uudet yhteistyökumppanit Taideseuralle sekä 3. Taideseuran toiminnan tunnettuuden lisääntyminen tapahtumien ja näyttelyiden tuloksena.

JÄSENTEN VÄLILLE SYNTYI YHTEYKSIÄ

Jäsentenvälisiä yhteyksiä syntyi yhteisissä taidenäyttelyissä ja tapahtumissa. Hallituksessa tutustuimme toisiimme ja kunkin lahjat ovat päässeet esiin. Toukokuussa yhteyttä lisäsi työskentely Kirkkonummella, ja sen ohessa nautimme hyvistä nyyttärieväistä ja kauniista maalaismiljööstä. Elokuussa oli **Heli Vihersaari-Salmen** ja **Anneli Kärjen** yhteisnäyttely Perheniemen evankelisessa opistossa. Yhteydet Perheniemeen vahvistuivat ja uutta on ilmassa. Taideseuran jäsenistön yhteyttä ja seuran näkyvyyttä lisää myös maaliskuussa 2026 tulossa oleva yhteisnäyttely Café Heritage Galleryssa.

UUSIA KUMPPANEITA

Toisena tavoitteena oli uusien yhteistyökumppanien löytyminen. Saimme kutsun *Suomen Kansallisen Rukousaamiaisen* puhujaksi. Puheenjohtajamme puhe videoesityksineen sai laajasti kiitosta ja huomiota. Myös Luther-kirkon kanssa loimme uudenlaista yhteistyötä. Pidimme siellä vuosikokouksen ja osallistuimme jumalanpalvelukseen, jossa **Arto Vuorela** esitti musiikkiaan. Jäsentemme *Armo*-näyttely oli kirkon tiloissa maalis-huhtikuun. Uusi yhteys syntyi myös valtakunnalliseen ylistysverkostoon, jossa Anneli Kärki ja Arto Vuorela pitivät webinaarin aiheesta *Rukous ja taide*. Tällekin lienee jatkoa tulossa. Puheenjohtajamme vieraili Kirkkopäivillä tavoitteenaan verkostoitua ja löytää mahdollisia yhteistyökumppaneita. Toukokuussa keskustelimme myös yhteistyöstä Radio Patmoksen kanssa. Tampereen kesäyliopisto tarjosi jäsenillemme taidehistorian perusopintojen mahdollisuutta. Sotkamon Missio Galleriaan saimme kontaktin jäsenemme kautta. Sinne toivotaan kristillisen taiteen näyttelyitä. Tästä tiedotamme jäsenistöämme.

NÄKYVYYS VAHVISTUI

Näkyvyytemme vahvistui elokuun Glow Festivaaleilla, jossa meillä oli ständi ja olimme mukana Taidemaailmassa. Tämän jatkona seuralle avautui kunnia jakaa Glow Festivalilla vuonna 2026 ensimmäistä kertaa myönnettävä taidepalkinto. Maaliskuussa osallistuimme **Äni Jaatisen** *Äniways*-näyttelyn avajaisiin. Huhtikuussa oli *Toivo*-taidenäyttely Lahden Ristinkirkossa **Kikka Miiluksen** organisoimana. Anneli Kärjen haastattelussa Sana-lehdessä toukokuussa esiteltiin myös Taideseuran missio. Korutaiteilja **Meira Rauta** oli lokakuussa Korutaideyhdistyksen näyttelyssä Jyväskylässä ja marraskuussa hänellä oli oma näyttely Talvipuutarhassa Helsingissä. Teopoliksen kuvataidenäyttelyssä on useiden jäsentemme töitä esillä ajalla marraskuu 2025 - elokuu 2026.

Strategia loi meille tavoitteet ja suunnan, jota kohti kulkea. Olemme päässeet hyvään alkuun taiteilijoiden yhteyden, kristillisen kentän yhdistämisen ja kristittyjen taiteen näkyvyyden lisäämisessä. Tällä tiellä haluamme edelleen jatkaa.

Kirjoittaja on Kristillisen Taideseuran hallituksen jäsen.

Kikka Miilus

Ulkoisen ilmeen uudistaminen on osa muutosta

Kristillisen Taideseuran graafinen ilme on uudistumassa.

Graafinen ilme nousee strategian ydinkohdista. Etenemme strategian toteuttamisessa rukoillen, emme omassa voimassamme. Yli sadan vuoden ajan yhdistyksessämme on rukoiltu, ja uusi strategiakin sisältää tuon Jumala-yhteyden.

Vuonna 2024 jäsenille tekemämme kyselyn mukaan Taideseura oli melko tuntematon ja näkymätön, hyvääkin toki löytyi. Kuten viereiseltä sivulta voidaan lukea, olemme aloittaneet aktiivisesti työn, jotta seura tavoittaisi sellaisen näkyvyyden, joka tukee toimintaamme nyt ja tulevaisuudessa. Visiomme on:

Kristillinen Taideseura on vetovoimainen ja vaikuttava yhteisö, jonka jäsenille kristityn identiteetti on voimavara ja luovuuden lähde.

Uudistuminen vaatii myös graafisen ilmeen kehittämistä. Yhtenä tavoitteena on päästä sellaiseen yhtenäisen ilmeeseen kuin se taideorganisaatiossa on mahdollista.

MUISTILAPULTA LOGOKSI

Strategian rakentaminen tuon kyselyn pohjalta alkoi heti samana vuonna. Vuoden lopulla minulle tuli tarve ottaa kynä ja paperi heti esiin, ennen kuin tuo tunne häviää. Löytyi kuulakärkikynä ja muistilapuksi leikkaamani tyhjä paperi. Piirsin siihen sydämen ja sen sisään ristin – muutoin yhdellä viivalla, mutta ristin poikkipuu vaati toisen viivan. Sitten pohdin, mikä kuvan nimi voisi olla. Yleensä ensin on aihe, jota aletaan työstää, mutta tässä oli toisinpäin. Strategiassamme Arvot-otsikon alla on mm. *sydämen kristillisyys*. No, sehän se on! Uskon, että Jumala viitoitti tien ja antoi tuon yksinkertaisen kuvan, josta jatkaa matkaa.

Muutaman viikon päästä piirsin kuvan siveltimellä. Siveltimellä tehdyt erilaiset kuvitukset tai kirjoitukset ovat itselleni erityisen mieluisia, joten uskoin onnistuvani. Hyvä tulos vaatii kuitenkin kymmeniä versioita, ennen kuin ranne ja käsi ovat riittävän joustavia ja hyvä kuva syntyy. Ja vielä viimeinen hionta tietokoneella, ennen kuin lopullinen sydänkuva oli valmis käytettäväksi.

Edellisen, vuoden 2025 Ars Magnan strategia-aukeamalla siveltimellä piirtämäni sydän oli kuvituskuvana, josta se on edennyt Kristillisen Taideseuran logoksi. Logon tulisi aina jollakin tavalla kuvata sen omistajaa. Uudesta strategiasta on muodostunut toimintamme kulmakivi – se, mitä kohti haluamme mennä yhteisellä päätöksellä ja innostuksella.

GRAAFINEN ASU UUDISTUU

Uutta logoa seuraa graafisen ulkoasun uudistus, mitä tehdään parhaillaan. Kerran vuodessa ilmestyvää Ars Magnaa ei monikaan ole osannut odottaa, ja se on jäänyt helposti huomaamatta muiden postien seasta. Tässä auttaa lehden isompi koko. Myös kuvat saavat ansaitusti lisää kokoa, mikä on taidealan lehdessä tärkeää.

Kirjoittaja on viestinnän suunnittelija ja Kristillisen Taideseuran hallituksen jäsen.

Kristillinen Taideseura

Helsingin keskustakirjasto Oodin mediakuva

Cédric Placentino

Taide muokkaa kulttuuria

Taide muokkaa kulttuuria yllättävästi. Se ympäröi meitä, huomasimmepa sitä tai emme.

Meidän ei tarvitse käydä museossa. Jo kaupunkiajelulla näemme ympärillämme kaikenlaista arkkitehtuuria, ja jopa kotimme sisustus perustuu taiteeseen.

Taide on viestintäkeino, emmekä useimmiten edes huomaa sitä. Se kuitenkin muokkaa kuvaamme maailmasta. Miten taide on muokannut suomalaista kulttuuria?

VÄINÄMÖISEN LÄHTÖ

Taide muokkaa myös käsitystämme historiasta. Suomessa modernia historiankäsitystä edustaa ehkä parhaiten Akseli Gallen-Kallelan maalaus Väinämöisen lähtö (1906). Maalaus on jaettu kahteen osaan. Toisessa osassa puolijumala Väinämöinen on lähdössä, ja katsojat seuraavat tilannetta passiivisesti. Toisessa osassa taustalla näkyy joukko sairaan näköisiä ihmisiä, jotka palvovat äitinsä sylissä olevaa vauvaa. Kohtaus kuvaa Elias Lönnrotin Kalevalan viimeistä laulua. Viesti on selvä: Suomen sielu löytyy vanhasta pakanallisuudesta. Kristinusko on vain loinen, joka on saanut Suomen sairastumaan. Mikä on ratkaisu tähän ongelmaan? Paluu pakanuuteen, tietysti!

RAMUS VIRENS OLIVARUM

Kalevala on nykyään osa suomalaisten kollektiivista tietoisuutta. Näin ei kuitenkaan ole aina ollut. Tästä kertoo esimerkiksi yksi vanhimmista suomalaisista virsistä, jonka Ragvald kirjoitti 1300-luvulla. Ensimmäinen säkeistö kuului:

Siispä, kansa Suomenmaan,
kiitosvirsi laula.
Kirpos sulta aikanaan
pakanuuden paula.

Ilmeisesti sukupolvet, jotka olivat lähempänä pakanuuden aikakautta kuin Gallen-Kallela, pitivät pakanuutta haitallisena.

LOINEN VAI RAKENTAVA VOIMA?

1800-luvun romantikot, kuten Gallen-Kallela ja Lönnrot, eivät olleet koskaan eläneet pakanallisessa yhteiskunnassa. Toisin kuin kristinuskon Jumala, joka ilmoitti itsensä täysin sanassaan, pakanallisuuden jumalat olivat arvaamattomia. Tämä loi yhteiskunnan, jossa suurin osa ihmisistä eli shamaanien määräämien uhrausten vankeina, sillä vain shamaanien uskottiin voivan kommunikoida jumalten kanssa.

Kristinusko vapautti Suomen vääristä uskomuksista. Jumalan sana avasi ovet kaikilla suomalaisen yhteiskunnan osa-alueilla tapahtuvalle kehitykselle. Vain kristinusko toi mukanaan ihmisarvon käsitteen, sillä kaikki ovat Jumalan kuvaksi luotuja. Kaikkien, ei vain eliitin, oikeus tuntea Jumalan sana kehitti yleisen koulutuksen, oikeusvaltion, yksityisomistuksen ja vapaan kaupan. Nämä arvot ovat tehneet Suomesta yhden maailman parhaista maista.

NYKYTAIDE SUOMESSA

Miten Helsingin kaupunginkirjasto Oodin rakennus (2017) puhuttelee sinua? Rakennuksen julkisivun vallitseva vaakasuuntaisuus on kontrasti katedraalien vallitsevalle pystysuuntaisuudelle. Tämä ei ole merkityksetön seikka. Rakennuksen suunnitellut Arkkitehtitoimisto ALA painottaa ihmisten ja luonnon kestävää kehitystä. Ihminen ja luonto ovat nykyajattelussa usein ylimmässä asemassa, kun taas Jumala puuttuu kuvasta. Tässä mielessä ihmistä ja luontoa pidetään siis jumalina.

Kristillisen Taideseuran tehtävä on tänään tärkeämpi kuin koskaan. Jos taide muokkaa yhteiskuntaa, kaikkien kristillisten taidemuotojen on palattava takaisin yhteiskunnan keskiöön. Kristillisen Suomen jälleenrakentaminen ei nimittäin onnistu ilman taidetta.

Kirjoittaja on Truth and Transformation Nordic -järjestön hallituksen puheenjohtaja Mikkelistä.

Kuva: Ville Huuri

Taideseura Glow Festivalilla 2025

Kristillinen Taideseura oli elokuussa 2025 jo toista kertaa mukana Suomen suurimmassa gospelmusiikin juhlassa Glow Festivalilla, joka järjestetään Tampereen Nokia Arenalla.

Glow on kahden vuoden aikana noussut hengellisen musiikin merkittävimmäksi ilmiöksi Suomessa ja se ammentaa niin gospelmusiikin kuin sen tuoman yhteisöllisyyden voimasta.

Tapahtuma toi yhteen tuhannet ihmiset eri sukupolvista ja taustoista. Kokoonnuimme laulujen äärelle, jotka yhdistävät yli rajojen. Jumalan kunnia, Kristuksen korotus ja Pyhän Hengen inspiroima yhteys nousivat tapahtuman keskiöön.

Glowssa oli myös Taidemaailma, joka mahdollisti eri taidealojen tekijöiden ja vaikuttajien näkyväksi tulemisen ja verkostoitumisen. Taidemaailmassa kohtasivat kuvataiteilijat, korutaiteilijat, tekstiilitaiteilija, sana- ja tanssitaiteen edustajat sekä yleisö. Ilmapiiri oli innostunut ja yhteen hiileen puhaltava.

Vahva yhteyden kokemus hehkui Glown laadukkaassa ja monipuolisessa taidetarjonnassa, musiikissa sekä väliaikojen tauko-ohjelmissa.

Glown järjestäjänä on Ohjelmatoimisto Kristalli ja sen johtaja **Johanna Vauto**, jonka rohkeasta unelmasta ja uskosta ensimmäinen festivaali toteutui kesällä 2024.

Vuonna 2026 Glow Festivalilla myönnetään ensimmäistä kertaa myös vuoden taidepalkinto, jonka jakaa Kristillinen Taideseura. (AKä)

Kuva: Kikka Miilus

Saimme nauttia Mika Piiparisen ja Bachin musiikista.

Marianpäivän tapahtuma 2025

23.3.2025 Kristillinen Taideseuran edustajat osallistuivat Helsingin Luther-kirkon kansainväliseen messuun, jossa **Arto Vuorela** lauloi kaksi englanninkielistä lauluaan kontrabasisti **Martti Laulajan** kanssa. Vuosijuhlassa kuulimme sellisti **Markus Hallikaisen** ja pianisti **Ermo Vimerin** soittoa. **Anneli Kärki** toi juhlaan historian näkökulmia aiheena Rukous taiteessa kansakuntamme käänteissä. **Nina K. Hietakankaan** aihe vei katseen tulevaisuuteen – *Kristillisen Taideseuran arvot, visio ja strategia lähivuosille*.

Uusia yhteistyö-kumppaneita

Strategiamme toisena tavoitteena on uusien yhteistyökumppanien löytyminen. Saimme kutsun *Suomen Kansallisen Rukousaamiaisen* puhujaksi. Puheenjohtajamme puhe video-esityksineen sai laajasti kiitosta ja huomiota. Puheenvuoron piti **Anneli Kärjen** ollessa estyneenä seuramme hallituksen jäsen **Nina K. Hietakangas**. (NKH)

Rukous ja taide -verkkotapahtuma 2025

Anneli Kärki ja **Arto Vuorela** luotsasivat toukokuussa 2025 seuran ensimmäistä verkkotapahtumaa *Rukous ja taide – elävän ilmaisun voima kansakuntamme historiassa ja henkilökohtaisessa vaelluksessa*. Kaksituntisen verkkotapaamisen aikana piirtyi rukouksen merkitys niin isossa historian kaaressa kuin myös henkilökohtaisella tasolla. Verkkotapaaminen sai hyvän vastaanoton. Niitä on tarkoitus jatkaa. (AKä)

Kuva: Marja-Leena Sarjala

Nina K. Hietakangas

Kuva: Anneli Kärki

Maaliskuussa 2025 valitun hallituksen jäsenistöä. Vasemmalta Meira Rauta, Tanja-Lotta Hakala, Nina K. Hietakangas, Kikka Miilus, Antero Polso, Meria Palin, Arto Vuorela.

Kesäkokous 2025

Kristillisen Taideseuran hallituksen kesäkokous pidettiin 26.5. Masalassa eräällä Vitträskin rannalla sijaitsevalla villalla. Grillasimme, saunoimme ja työstimme Kristillisen Taideseuran strategiaan sopivaa uutta graafista ilmettä, mm. logoa sekä seuran uutta mottoa tai tunnuslausetta. Uudeksi tunnuslauseeksi valittiin *Luovuuden alkulähteellä*. Työryhmä jatkoi vielä vuoden mittaan graafisten ohjeiden, logoversioiden ja värikombinaatioiden työstämistä. (AV)

Taidenäyttely Armo Helsingissä

Joukko Kristillisen Taideseuran piirissä toimivia kuvataiteilijoita esittäytyi Helsingin Luther-kirkon tiloissa maalis-huhtikuussa 2025 teemalla *Armo*. Maalaukset edustivat eri maalaustekniikoita. Mukana oli myös valokuvia, romutaidetta ja runo. Näyttelyn avajaisissa taiteilijat kertoivat työstään ja teostensa taustoista. Näyttelyssä olivat mukana **Ilkka Lehtonen**, **Kikka Miilus**, **Anna Rauhala**, **Hanna Skyttä**, **Elsa Sysser**, **Tiina Tiikkainen** ja **Arto Vuorela**. (AP)

Näyttelyjulisteessa ote Elsa Sysserin työtä "Kyyhkynen" (2024).

Kuva: Antero Polso

Toivon kuukausi Lahden Ristinkirkossa huhtikuussa 2025

Toivo-taidenäyttely oli esillä Lahden Ristinkirkossa viime vuoden huhtikuussa. Pääsiäisen aikaan kirkossa oli runsaasti tapahtumia, joten näyttelymmekin sai normaalia enemmän katsojia. Näyttelyyn osallistui yhdeksän jäsentämme 20 teoksella: **Antero Helanterä**, **Leena Kaartinen**, **Petteri Kerko**, **Sirkku Lehti-Permanto**, **Raija Malm**, **Kikka Miilus**, **Anelma Mäkelä**, **Heidi Suvivirta** ja **Kaija Varimo**.

Toivon ilta -näyttelyn avajaiset pidettiin aprillipäivänä 1.4. Keski-Lahden kirkkoherra **Miika Hämäläinen** avasi näyttelyn, **Anneli Kärki** toi Taideseuran tervehdyksen, **Ari Koivulahti** ja **Make Uusitalo** viihdyttivät kahvin ja teen ohessa. Maistuvat leivonnaiset oli loihtinut **Anelma Mäkelä**. Tilaisuudessa muistettiin kunniajäsenyydellä **Anja Ounilaa**, pitkäaikaista hallituksen jäsentä. (KM)

Leena Kaartisen Getsemane.

Teopoliksen yhteis-näyttely Tampereella

Kristillisen Taideseuran 13 jäsentä osallistuu yhteiseen kuvataidenäyttelyyn Tampereella Suomen Teologisella Opistolla 13.11.2025 – 31.8.2026. Moni teos kuvaa Jumalan puhetta ihmiselle tai ihmisen rukousta Jumalan puoleen. Tauluista heijastuu myös erilaisia tunteita, joihin katsoja voi samaistua. Lämminhenkisessä avajaisillassa koettiin yhteyttä ja iloa.

Teopoliksen taidenäyttelyn taiteilijat: **Aira Välimaa**, **Anneli Kärki**, **Annukka Laine**, **Elsa Sysser**, **Kari Helén**, **Maija Vehmersalo**, **Merituuli Laatu**, **Nina Tolvanen**, **Raija Malm**, **Sanni Tunturipuro**, **Senja Oikkonen**, **Tanja-Lotta Hakala** ja **Tiina Tiikkainen** (AKä)

Kuvat: Anneli Kärki

Heli Vihersaari-Salmen maalaus Helmikahvilassa (vas.), Anneli Kärjen maalaus Prosessissa (oik.).

Kuvataiteen yhteisnäyttely ”Kohtaamisia” Perheniemen kartanolla

Seuramme jäsenet **Heli Vihersaari-Salmi** ja **Anneli Kärki** saivat mahdollisuuden yhteisnäyttelyn pitämiselle Perheniemen kartanolla litissä elo-marraskuussa 2025. Kolmen kuukauden mittainen näyttely avautui sadonkorjuujuhlassa ja sai nimekseen *Kohtaamisia*. Se viittaa dialogiin, yllätyksellisyyteen, erilaisuuteen ja yhteyden kokemiseen. Näyttelyssä oli esillä akryyli- ja vesivärimaalauksia sekä puupiirrosgrafiikkaa. (AKä)

Piia-Maria Aho

Tanssi avaa ovia Jumalan kuvana elämiseen

Kristillisen taidesäätiön apuraha 2025

Liike on voimakas ilmaisumuoto. Se tuo näkyväksi tunteita ja ajatuksia, joita on vaikea pukea sanoiksi.

Se kertoo tarinoita, keksii uutta ja keskustelee tanssijan kehossa niin sisäänpäin tanssijan itsensä kanssa kuin ulospäin vuorovaikutuksessa katsojaan. Katsoja voi nähdä tanssissa omia kokemuksiaan näkyviksi tehtyinä.

Tanssijalle liike antaa mahdollisuuden kokea olevansa nähty, hyväksytty ja kaunis juuri tällaisessa kehossa. Liikkeessä yhdistyvät kokonaisvaltainen Jumalan kuvana oleminen ja luovuus. Me liikumme ja tanssimme, koska Jumala on luonut meidät kehollisiksi olennoiksi, joilla on kaipuu ja kyky ilmaista itseämme liikkein.

Lapselle liike on luontainen tapa ilmaista itseään ja olla olemassa. Liike syntyy meissä kauan ennen sanoja ja ehkä siksi tavoittaa jotain syvällä sisällämme. Tanssi taiteenlajina tarttuu tähän ominaisuuteen. Jyväskylässä suunnitteilla oleva, eri seurakuntia yhteen tuova musikaaliprojekti kokoaa suuren määrän lapsia ja nuoria, joita yhdistää kiinnostus luovaan tekemiseen. Apurahan turvin tehtävä koreografinen työ musikaalissa avaa mahdollisuuden projektiin osallistuville lapsille löytää luovia ilmaisumahdollisuuksia myös tanssin keinoin.

Kristilliseltä arvopohjalta nouseva tanssi ei ole edelleenkään valtavirtaa. Mahdollisuus työskennellä tanssin ammattilaisena kristillisessä musikaaliprojektissa juurruttaa osaltaan tanssia taiteenlajina kristilliselle kentälle. Samalla se, että musikaalissa on teatterin ja musiikin lisäksi myös liikettä, avaa oven lapsille ja nuorille tanssin harrastamiseen kristillisessä viitekehyksessä. Ehkä joku osallistujista tai katsojista löytää tämän projektin kautta tanssista juuri sen omimman tavan elää luovana Jumalan kuvana.

Työ musikaalin parissa on vasta alkamassa, mutta jo kuplivalla innolla odotan, millainen matka siitä tulee. Marraskuussa 2026 esitys pääsee näyttämölle Jyväskylässä, tervetuloa katsomaan!

Lämmin kiitos Kristilliselle taidesäätiölle koreografin työn mahdollistamisesta projektissa.

Kirjoittaja on jyväskyläläinen koreografi ja tanssinopettaja.

Kuva: Kimmo Korpela

Kuva: Kimmo Korpela

Kuvien nuoret tanssijat esiintyivät Piia-Maria Ahon koreografiassa Xaris Finlandin järjestämässä Kristillisen tanssin päivässä Jyväskylässä toukokuussa 2025.

Kristillinen taidesäätiö

Kristillisen taidesäätiön perusti Kristillinen Taideseura vuonna 2011 hallinnoimaan runoilija Hilja Haahden teosten tekijänoikeuskorvauksista karttuneita varoja.

Säätiön tarkoituksena on kristinuskon hengessä tukea ja edistää taidekasvatusta ja taiteen tunnetuksi tekemistä. Se edistää kristillistä taidetta jakamalla apurahoja sekä antamalla taloudellista ja asiantuntemukseen perustuvaa tukea taiteilijoille, taiteen tutkijoille, taiteen harrastajille sekä taideyhteisöille sekä harjoittamalla julkaisutoimintaa.

Kristillinen taidesäätiö
Veijo Muroke
hallituksen puheenjohtaja
info(a)kristillinentaidesaatio.fi

www.kristillinentaidesaatio.fi

Kristillinen Taideseura lyhyesti

Kristillisen Taideseuran missiona on vahvistaa kristittyjen taiteilijoiden ja taiteen ystävien identiteettiä ja yhteyttä sekä edistää taiteellista työtä, taiteen tunnettuutta ja kansainvälisiä yhteyksiä.

Haluamme kasvaa vetovoimaiseksi ja vaikuttavaksi yhteisöksi, jonka jäsenille kristityn identiteetti on voimavara ja luovuuden lähde. Taide on lahja ja mahdollisuus. Arvomme ovat sydämen kristillisyys, sydänten yhteys sekä vaikuttavuus yhteiskunnassa.

Kirjailija **Hilja Haahti** ystävineen perusti Kristillisen Taideseuran Helsingissä vuonna 1919 ja se on Suomen yhdistysrekisterissä numerolla 1. Taideseura on Kirkkopalvelut ry:n jäsen. Seura perusti Kristillisen taidesäätiön vuonna 2011. Vuonna 2025 uusimme logomme ja meneillään on brändimme uudistaminen, jotta se heijastaa paremmin arvojamme.

Yhdistyksen jäsenistöön kuuluu päätoimisia taiteilijoita, taiteen harrastajia sekä taiteen eri muodoista kiinnostuneita kristittyjä. Tuomme kristillistä uskoa maailmaan taiteen keinoin, olipa keinona sitten kuva- tai mediataide, muotoilu, arkkitehtuuri, käsityö- tai korutaide, musiikki, tanssi, teatteri tai joku muu taiteen muoto. Luovuus kumpuaa ihmisen sisimmästä eri ilmiasuissa ja muodoissa, joten kaikki kristityn ihmisen tekemä taide on kristillistä.

Kristillinen Taideseura julkaisee vuosittain ilmestyvää *Ars Magna* -lehteä. Kristillinen taidesäätiö on lehden toinen julkaisija. Aiemmat Ars Magnan numerot löytyvät seuran verkkosivuilta.

TERVETULOA KRISTILLISEN TAIDESEURAN JÄSENEKSI

Haluatko tulla osaksi taiteilijayhteisöämme? Jätä jäsenhakemus Kristillisen Taideseuran verkkosivujen kautta. Jäsenenä saat kerran vuodessa ilmestyvän *Ars Magna* -lehden sekä jäsentiedotteet. Niistä löydät tietoa tapahtumista ja tilaisuuksista. Saat mahdollisuuksia jakaa kokemuksiasi ja taidettasi muille sekä pääset verkottumaan taiteen tekijöiden ja taiteen ystävien kanssa.

YHTEYSTIEDOT

kristillinentaideseura.fi

kristillinentaideseura

kristillinentaideseura

Kristillinen Taideseura ry
c/o jäsensihteeri Arto Vuorela
Vanhatie 44
02880 VEIKKOLA

Anneli Kärki, puheenjohtaja
pj(a)kristillinentaideseura.fi

Antero Polso, varapuheenjohtaja
antero.polso(a)hotmail.fi

Arto Vuorela, jäsensihteeri
p. 040 590 7208
jasensihteeri(a)kristillinentaideseura.fi

Kristillinen taidesäätiö
Veijo Muroke
info(a)kristillinentaidesaatio.fi

Otamme vastaan testamentteja ja lahjoituksia. Lähetä yhteystietosi sähköpostilla osoitteeseen info(a)kristillinentaideseura.fi, niin otamme sinuun yhteyttä.

Marianpäivän tapahtuma ja vuosikokous 2026

Kristillisen Taideseuran vuotuista Marianpäivän tapahtumaa vietetään sunnuntaina 22.3.2026 Helsingin Luther-kirkossa, Fredrikinkatu 42. Verkkosivut www.lutherkirkko.fi.

Ohjelma:

11.00 Kansainvälinen englanninkielinen messu International Divine Service. Kirkkosali.

12.30 Kirkkokahvit ja yhdessäoloa Luther-kirkon kansainvälisen seurakunnan kanssa, Fellowship. Kirkon aula.

13.30 Kristillisen Taideseuran vuotuinen Marianpäivän tapahtuma. Seurakuntasali, pohjakerros. Ohjelmatietoja seuran verkko- ja Facebook-sivuilla.

15.00 Kristillisen Taideseuran vuosikokous. Seurakuntasali, pohjakerros.

16.00 Vuosikokous päättyy.

Mahdollisuus siirtyä jatkoille läheiseen Art Heritage Cafe -kahvilaan sekä tutustua Art Heritage Galleryn taidenäyttelyyn, Fredrikinkatu 61 A.

Tervetuloa!

KUTSU VUOSIKOKOUKSEEN

Vuosikokous su 22.3.2026 klo 15 - 16
Luther-kirkon alasalissa,
Fredrikinkatu 42, Helsinki

Vuosikokouksessa sääntömääräisten asioiden lisäksi Kristillisen Taideseuran uusien sääntöjen hyväksyntä.

Uusi sääntöehdotus luettavissa verkkosivuillamme kristillinentaideseura.fi.

Art Heritage Galleryn maaliskuun 2026 yhteisnäyttely

Kristillisen Taideseuran yhteisnäyttely avaa sielunmaisemia ihmisen ja Luojan herkkään vuoropuheluun. Teemana on *Kukintoa alkulähteellä – Aitoutta ja eheytymistä Jeesuksen armossa Flowers of the Wellspring – Towards Wholeness and Authenticity in His Grace*

Taidemaalauksia: **Anna Rauhala**, **Janica Lindqvist**, **Sofia Ziessler-Korppi**, **Tanja-Lotta Hakala**, **Jenni Rajala**, **Sanni Tunturipuro**. Tekstitaidetta: **Anneli Kärki**, **Sirkku Suontausta-Kyläinpää**. Korutaidetta: **Meira Rauta**.

GLOW
FAVORITES
GLOW
FAVORITES
GLOW
FAVORITES